

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, hierna: het college, heeft op 23 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 23 augustus 2017 van de examencommissie Erasmus School of Social and Behavioural Sciences (ESSBS), hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij brief van 5 september 2017, door het college op 5 september 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 23 augustus 2017, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaren niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Psychologie. Op 4 oktober 2017 ontving het college het verweerschrift.

Bij brief van 5 september 2017 heeft appellante tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, inhoudend toegang tot het onderwijs en tentamens gedurende de beroepsprocedure, ingediend. Het verzoek tot het treffen van die voorlopige voorziening is bij brief van 29 september 2017 ingetrokken, nadat verweerder appellante bij brief van 21 september 2017 toegang had verleend tot het onderwijs en de tentamens.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 oktober 2017. Appellante is, zonder kennisgeving daarvan, niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, lid van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2015-2016 begonnen met de bacheloropleiding Psychologie. Nadat zij in januari 2016 een voorlopig studieadvies had ontvangen, is zij gestopt met de opleiding. In het studiejaar 2016-2017 is appellante opnieuw begonnen met de opleiding Psychologie. Aan het eind van dit studiejaar heeft appellante 0 studiepunten behaald, waarmee zij niet voldoet aan de norm van het bindend studieadvies. Dat houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 (hierna: B1) moeten zijn behaald (60 studiepunten). Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

In haar beroepschrift voert appellant aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bindend studieadvies norm te voldoen. Appellante brengt naar voren dat haar ziekte een negatieve invloed heeft gehad op haar studievoortgang. De studieadviseur zou op de hoogte zijn gebracht van de persoonlijke omstandigheden van appellante. Appellante zou echter te laat voorzieningen aangeboden hebben gekregen, die bovendien niet of summier met appellante werden besproken. Ook zou de studiebegeleiding die zij van de studentendecaan heeft gehad niet voldoende zijn geweest, volgens appellante.

Appellante voert aan dat zij geen waarschuwing heeft ontvangen noch zou zij zijn gehoord voorafgaand aan het uitbrengen van het negatief bindend studieadvies. Appellante voert aan dat haar door de studieadviseur zou zijn voorgehouden dat het in verband met haar persoonlijke omstandigheden wel goed zou komen. Appellante geeft aan dat vanwege de sluiting van de inschrijftermijn het voor haar niet meer mogelijk is om zich voor een andere studie in te schrijven.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat de door appellante genoemde persoonlijke omstandigheden zijn meegewogen in de beoordeling om appellante een negatief bindend studieadvies te geven. Verweerder heeft na overleg met de studieadviseur vastgesteld dat de persoonlijke omstandigheden waar appellante zich op beroept niet incidenteel zijn en niet het komend academische jaar zullen zijn opgelost. Daarnaast heeft de studieadviseur aangegeven dat de studie mogelijk negatief inspeelt op de persoonlijke omstandigheden, dan wel op haar herstel. Volgens verweerder zijn er onvoldoende indicaties voor mogelijke geschiktheid voor de opleiding; appellante heeft slechts één voldoende behaald. Hierbij neemt verweerder ook in aanmerking dat appellante een jaar eerder gestart was met de opleiding en haar eerste studiejaar toen ook niet tot een goed einde heeft kunnen brengen.

Verweerder betwist dat er sprake is geweest van een gebrek aan begeleiding; appellante heeft herhaaldelijk contact gehad met de studieadviseur en had toegang tot de voorzieningen van de universiteit en begeleiding door de studentendecaan. Appellante heeft in januari 2016 een waarschuwing ontvangen waarin is opgenomen dat zij tot en met de herkansingen de tijd had om aan de bindend studieadvies norm te voldoen. Bovendien hebben alle studenten voorafgaand aan het uitbrengen van het BSA de gelegenheid om een schriftelijk gemotiveerd verzoek in te dienen dat bij de bindend studieadviesvergadering in augustus 2017 wordt meegewogen. Bij deze vergadering zijn ook de studieadviseurs aanwezig om een toelichting te geven op eventuele persoonlijke omstandigheden.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante na het eerste jaar niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 0 studiepunten van B1 behaald, waar 60 punten nodig waren om aan een negatief bindend studieadvies te ontkomen.

Dat verweerder de door appellante gemelde persoonlijke omstandigheden niet heeft gezien en gewogen, zoals appellante betoogt, deelt het college niet. Verweerder heeft aangegeven dat tijdens een bindend studieadvies vergadering begin augustus 2017 verweerder en studieadviseurs zich hebben gebogen over alle individuele gevallen waarbij persoonlijke omstandigheden van studenten speelden gedurende het studiejaar. Ook het dossier van appellante is bij die gelegenheid gezien.

Verweerder heeft betoogd dat de persoonlijke omstandigheden van appellante niet incidenteel zijn en dat zij niet verwacht dat deze persoonlijke omstandigheden het

komend studiejaar zullen zijn opgelost. Verweerder heeft daarbij in aanmerking genomen dat de studieprestaties van appellante gedurende het collegejaar over de gehele linie te laag zijn blijkens de cijferlijst van appellante en dat het appellante ook een jaar eerder niet is gelukt een positief bindend advies te behalen. In dat perspectief heeft verweerder naar het oordeel van het college in redelijkheid kunnen concluderen dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet maken dat van een negatief bindend studieadvies had moeten worden afgezien.

Het is voor het college tot slot niet vast komen te staan wat de persoonlijke omstandigheden (ziekte) zijn waar appellante zich op beroept. Appellante heeft in haar beroepschrift niet aangegeven wat de persoonlijke omstandigheden zijn en heeft bovendien er voor gekozen niet bij de mondelinge behandeling aanwezig te zijn. Het college is van oordeel dat het niet aan het college is daaraan invulling te geven.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.